

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Themis Dea, Sev De Lege Divina; Stephani Pighii
Campensis**

Pighius, Stephanus Vinandus

Antverpiae, 1568

Aestas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12935

tympano pingebāt: cuius sacra quot annis Megalesia principio mensis Aprilis summo cultu celebrabant Romani.

Tympanum.

Per tympanum verò quale etiam Veneris larua subiacet, terræ superficiem intelligebant aëri contiguam, quæ magis fertilis & germinabūda, animantibus vitam & alimenta supeditat. Hæc de Verni tēporis symbolis hoc loco satis.

AESTAS.

Panī larua.

SEquitur Panis larua, Solis æstiuī hoc loco symbolum, quando cooperante cæli & astrorum virtute vim genitalem per orbem vniuersum distribuit, omnia prognata vegetat, & calore suo matura reddit: Semina enim mundi propellere, & diffundere credebatur Pan Deus (qui sol est) vt multis probat Macrobius, vimq; genitalem

nitalem illi curæ esse dicebāt. Quam ob causam *ἑαροπόσωπον* Pana fingunt *Hircus Pan.* Ægyptij, & *μένδω* eodem quo hircū nomine vocabant. Hoc enim animal natura libidinofissimū Pani sacrum est, & maxima religione colunt Mendesij apud Ægyptios. Auctores sunt Herodotus, Diodorus, Suidas, & alij.

Porro ad vegetandi augmentādi-
que potentiam Solis pertinet, quod *ἄδρὸς καὶ αὐξητῆς* Pan appellatur à Græcis, quo etiam respiciunt principes poëte, cū Orpheus de Pane Deo in hymnis ita canens:

Βόσκων ἀνθρώπων γενεῶν κατ' ἀπείρονα κόσμον,
tum Homerus qui Deum pastoralē appellat dicens,

Παν' ἀνακεκλόρυαι νόμον θεὸν ἀγλαέθειρον.

Sic pedum pastorale datur illi pro hasta, baculus scilicet incuruus, & impolitus, qui res quascunque è terra natas, pro cursu temporis rursus

M in

in terram redire significat.

*Cornua &
iubæ.*

Cæterū cornua, & iubæ in Panis fronte, item capilli setarum in modū obdurati, filuas ac segetes, æstiuo solis calore adultas, & maturas signare volunt quidā, sed radios solis intensos interpretantur Macrobius, Placiades, D. Augustinus, Eusebius, Valerius Probus, & alij multi. Neque dissentiunt Græcorum vetustissimi quique, qui aurea illi cornua & rutilam splendentemq; comam tribuūt. Ex quibus Homerus in superiore versu ἀγλαέθειρον, & alius quidam apud Hephestionem χρυσόκρειον Pana inuocant, radiorum Solis splendorem intelligentes.

*Fistula Pa-
nis.*

Laruæ adiacet Panis fistula ex septem cannis cōpacta, quam eius inuentionē esse testatur Virgilius: ait enim;

*Pan primus calamos cera coniungere
plures Instituit.*

In

In septemplici hac fistula licet aliqui spirantium in orbe toto ventorū imitationē esse velint: plures tamen harmoniam cælestē, hoc est, mundi, septem planetarum, aliorumq; siderum consensum interpretantur. Quibus accedit Orphei auctoritas, qui Panadeum *ἁρμονίαν κόσμου κρείων* scribit, & amplissimis nominibus *κοσμοκράτορα καὶ ἀστροδίατον* appellat, insinuās quòd mundi & astrorū concors virtus Solis vigori viuificè subseruiat, & materiam seminum suppeditet per corpora inferiora distribuendam.

Adest larvæ pini vel piceæ conus *Pini conus* in patella, sacrificijs frequentissimus fructus, flammis adhibitus gratissimi odoris. Cæterum non solum Matri Magnæ, sed & Patri Deo sacra pinus est, Solis ac naturæ imaginē quandā referens, vertice videlicet globato altissimè crescens, folijs radios solares

*Pani sacra
pinus.*

imitantibus, quæ prætenuia, longa,
& acuta nunquam decidunt, & sem-
per virent. Ipsa etiam nux pinea flā-
mæ ascendentis speciem præbet, la-
cunatis reticulatim toris, & in turbi-
nem ascendentibus. Sed qua ratione
Matri Magnæ tribuatur, & naturæ
terreæ symbola contineat, exponere
huius loci non est. Etenim nostro ar-
gumēto subseruisse sufficiet. Adijcie-
mus tantum ob alimenti præstantiā,
& vbertatē pastoralī deo hanc arbo-
rem quoq; sacrari, quam ἀπὸ τῆς πίτυος
πίτυς appellari posse existimo, licet à
τῇ πίτῃ quidam deducant: Eius enim
πίτυϊδες, id est, nuclei, vel strobili plu-
rimum (vt auctor est Diphilus) præ-
bent nutrimenti. Mnasitheus verò
pinguefacere corpora scribit, & ad
bene digerendū conferre plurimum,
urinam ciere, & ventrem bene dispo-
nere. Rectè igitur Pani Deo quem se-
mina

mina vniuersi propellere, ac omnia vegetare diximus, pinum sacrasse veteres videntur. De Pityde verò Nympha, ob amorem Panos in arbore pinum conuersa Boreæ riualis inuidia, pulchram fabellam ex Pausania cecinit Achilles Bochius, Symbolicarum quæstionum libro vltimo. Ob quam causam pinum volunt Pani Deo in delitijs esse.

Pitys nympha.

AUTVMNVS.

Tertia est Bacchi larua, qui Romanis Liber Pater dicitur, & Græcis Dionysius, quasi *Διδοίνυσος*, quia sit vini dator, vt apud Hesiodi interpreté legimus. Autumno auté præesse constat, ideoque ab Orpheo *βοθυφόρος*, & Homero *πολυτάφυλος* nuncupatur. Nam Solis tertiam anni stationem peragentis, vel declinantis in hiemem, symbolum est Bacchus, qui *ῥίγονος* inde

Bacchi larua.

*Trigonus.
Bacchus.*

M 3

ab